

VIT SKULU GIFTAST
TEMA Í SUMMARVÍKUSKIFTINUM

Krógvæðu

KÆRLEIKAN
Í BYGDINI

– TAÐ VAR **STRÆVIÐ** AT GOYMA **KÆRLEIKAN**, TÁ TAÐ **EINASTA**, MAN YNSKTI, VAR AT **FORTELJA** ØLLUM, AT VIT VÓRU **PAR**. ØLL **VISTU**, AT VIT VÓRU **PAR**, **MEN** ONGIN TOSAÐI UM TAÐ. **ANNA ABELSEN** AV EIÐI OG **BÓLTSNILLINGURIN** OG EIN AV KENDASTU **PROFILUNUM** HJÁ EB/STREYMI, **HANS PAULI SAMUELSEN**, SKULU GIFTAST **16. AUGUST**, MEN TEY **FINGU** EINA HELDUR **TORFØRA** BYRJAN Á SÍTT **PARLAG**

GIFTAST

Óli Jákup Jacobsen
post@sosialurin.fo

Fimm ár er á muni millum 34 ára gomlu Onnu og og 29 ára gamla Hans Paula. Men tað nakað, sum hvørki teirra hugsar um.

– Hon er og hevur altíð verið so ung í sinninum, at eg síggi hana sum mín javnaldra, sigur Hans Pauli um sína komandi konu.

Saman hava Anna og Hans Pauli dóttirina Sesiliu, ið fæddist 20. september 2013, og saman við tveimum døtrum hjá Onnu bógva tey á Eiði.

Varð happað í skúlanum

Anna er fædd í Grønlandi og búði har fyrstu árin av sínum lívi.

– Mamma mín er grønlandsk, og pápi mín er danskari, og eg búði fyrstu tíðina í suðurgrønlandska býnum Qaqartoq, sum á donskum kallast Juliannehåb. Mamma og babba fóru hvør til sítt, og tá eg var sjeý ára gomul, møtti hon einum føroyskum timburmanni, sum var komin til Grønlands at arbeiða. Tey blivu síðani par og fluttu til Føroya at bógva í 1987, og her havi eg búð síðani, sigur Anna.

Anna flutti saman við mammu síni, lítlusystri og fosturpápanum til Eiðis, har hon eisini byrjaði at ganga í skúla.

– Tað var lægið at flyta til Føroya. Í byrjanini varð eg happað illa, og var tað, tí eg ikki dugdi at tosa føroyskt. Børnini gjørdur eisini gjøldur burtur úr mínari útsjónd, sigur Anna, sum í dag tosar føroyskt sum ein føroyingur.

– Happingin hevur gjørt Onnu ótrúliga sterka, og eg havi í veruleikanum onki at siga í húsinum her, skoytir Hans Pauli skemtliga uppí.

– Tá eg síðani fekk vinkonur, gjørdist alt nógv lættari og betri. Eg skilti, at hini børnini dugdu ikki danskt, so eg var noydd til at læra meg føroyskt. Øll børnini í bygdini spældu síðani saman, og tað var alt gott.

Anna tosar og skilir enn væl grønlandskt, hóast hon ikki hevur búð har í 27 ár. Hon dugir tó ikki at lesa og skriva grønlandskt.

– Eg eri stolt av mínum grønlandska samleika, sigur Anna avgjörd.

Tá vaksna gentan
møtti smádronginum

Søgan um Onnu og Hans Paula byrjar í Haldórsvík fyri nógvum árum síðani.

– Fosturpápi mín hevði ein vinmann í Vík [Haldórsvík, red.], og vit vóru ofta har og vitjaðu. Meginpartin av sumrunum brúktu vit í Vík og somuleiðis mong vikuskifti, sigur Anna.

Hans Pauli er fæddur og uppvaksin í Vík. Hann lærði Onnu at kenna, tí hon var so ofta og vitjaði í bygdini. Men aldursmunurin gjørdi, at tey ikki kundu eitast fyri at vera vinfólk tá á sinni.

– Eg minnst tað eina summarið í Vík. Eg var 11 ára gamal og var farin

við bólti undir hond oman á lítla fótóltsvøllin í bygdini. Tá kemur Anna – sum jú er 16 ár og í mínum eygum ein vaksinn tannaáringur – framvið og sigur »Hvussu nógv ár ert tú? 9?«. Eg gjørdist firtin og svaraði »F**k you, eg eri 11« og gekk avstað, greiðir Hans Pauli flennandi frá.

Forlovað við
systkinabarninum

Í 2001 flutti Anna til Víkar at bógva. Hon varð forlovað í bygdini og flutti inn í hús saman við sjeikinum.

– Vit vóru saman í nøkur ár og fingur eisini tvær datur saman. Men í síðsta enda gekk tað ikki millum okkum, sigur Anna, sum tó skoytir uppí, at hon og fyrrverandi sjeikurin hava eitt gott forhold.

– Hann er ofta og vitjar okkum her á Eiði, og vit finna øll væl út av tí.

Tá Anna flutti endaliga til Víkar, komu hon og Hans Pauli at kennast sum vaksinn.

– Vit arbeiddu saman á flakavirkinum í Vík. Eg byrjaði at arbeiða har í 2001, stutta tíð aftaná eg varð liðugur í fólkaskúlanum sum 17 ára gamal. Anna kom so eitt sindur seinni.

– Eg arbeiddi har, áðrenn Hans Pauli byrjaði, men hevði verið í barnsburðarfølloyvi júst tá.

Hóast Anna var í einum parlaga,

funnu hon og Hans Pauli altíð væl út av tí og vóru góð vinfólk.

– Tað hevur altíð verið góð kemi millum okkara. Vit hava eitt sindur sama humor, eru líka tvætut og hava nógv felags áhugamál, sigur Hans Pauli og dregur millum annað fram EB/Streym, sum bæði spæla við.

– Men har var onki ímillum okkara. Vit høvdu nógv at tosa um, men hvørgin okkara hevði kenslur fyri hinum, sigur Anna, sum gavst á flakavirkinum summarið 2006. Hans Pauli gavst háltv ár seinni.

Fyrrverandi sjeikurin hjá Onnu, sum hon hevur tvær døtrar við, er systkinabarn Hans Paula. Tá genturnar vóru litlar, var Hans Pauli altíð í familjuføðingardag.

– Í Vík koma øll hvørjum øðrum við, so um onkur heldur okkurt, møtir næstan øll bygdin. Hans Pauli plagdi eisini at ganga inn til okkara, og tá døturnar vóru 3 og 5 ár, vóru tær heilt forliptar uppí í Hans Paula, tí hann var fótólts-spælari. Harafturat dugir hann ótrúliga væl við børnum og plagdi altíð at spæla og tvætla við tær, sum tær settu stóran prís uppá, sigur Anna.

Øll vistu tað
– ongin tosaði um tað

Meðan Anna og systkinabarn Hans Paula enn vóru par, var Hans Pauli ofta inni og vitjaði.

– Tað er týðningarmikið at sláa fast, at vit ongantíð høvdu nakað koyrandi, meðan tey vóru par. Eg havi sum so altíð hildið Onnu vera fitta og vakra, men onki meira enn tað. Eg vitjaði sum vinur og familja. Ofta vóru vit nøkur,

